

Nogle af udvalgets spørgsmål og beskæftigelsesministerens svar herpå

Spørgsmålene og beskæftigelsesministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra S, SF, RV og EL.

Spørgsmål 6:

Ministeren bedes kommentere vedlagte leder fra Danske Kommuner nr. 12 fra 4. april 2002, især KL's bemærkning om konsekvenserne af det nye forsørgelsesgrundlag, både i forhold til de kommunale merudgifter og i forhold til den øgede administration.

Svar:

I den vedlagte leder fra Danske Kommuner (nr. 12, 4. april 2002) udtrykkes bekymring for, om nedsættelsen af refusionsprocenten for hjælp i særlige tilfælde vil påføre kommunerne merudgifter. Det forudses endvidere, at lovforslaget generelt vil påføre kommunerne øgede udgifter til administration.

Hertil bemærkes, at lovforslaget hviler på det grundlæggende hensyn, at tilskyndelsen til at søge arbejde skal styrkes, således at de flygtninge og indvandrere, der bor i Danmark, kommer hurtigere i arbejde og derved integreres bedre. Det er derfor vurderingen, at lovforslaget sammen med regeringens øvrige integrationsinitiativer vil medvirke til, at kommunerne på sigt vil få færre frem for flere udgifter på området.

Det er endvidere regeringens opfattelse, at forslaget om at forhøje timefradraget for arbejdsindkomst fra 11,50 kr. til 28 kr. pr. arbejdstime vil modvirke en stigning i antallet af ansøgninger om hjælp i særlige tilfælde. Forhøjelsen af fradraget betyder, at modtagere af introduktionsydelse eller starthjælp vil få en større tilskyndelse til at supplere den offentlige ydelse med løn fra et deltidsarbejde, idet de fremover vil kunne beholde en større del af lønindkomsten selv.

I lovforslaget foreslås den statslige refusion af kommunernes udgifter efter integrationslovens kapitel 6 (hjælp i særlige tilfælde) nedsat fra 100 pct. til 75 pct.

Nedsættelsen sker for at sikre en større sammenhæng mellem ansvar og finansiering af udgiften, da det er regeringens opfattelse, at det rent principielt altid er problematisk at yde 100 pct. refusion af skønmæssigt fastsatte ydelser.

Da de kommunale udgifter efter integrationsloven er omfattet af budgetgarantien, kompenseres kommunerne samlet for nedsættelsen af refusionsprocenten via en regulering af budgetgarantien. Det kan dog ikke afvises, at de kommuner, der har modtaget flest flygtninge og indvandrere, ikke kompenseres fuldt ud ad denne vej.

Trods nedsættelsen vil den statslige refusion af kommunernes udgifter til hjælp i særlige tilfælde efter integrationsloven fortsat ligge på et højt niveau sammenlignet med de refusionsprocenter, der generelt gælder efter den sociale lovgivning.

For så vidt angår de administrative konsekvenser, vil lovforslaget indebære såvel administrative byrder som lettelser for kommunerne.

Den administrative merbelastning skyldes, at der i overgangsperioden frem til 2005 skal udbetales introduktionsydelse efter to forskellige regelsæt, da det alene er udlændinge, som kommunalbestyrelserne overtager ansvaret for efter 1. juli 1999, der skal modtage introduktionsydelse efter de nye satser. Samtidig medfører lovforslaget en generel regelforenkling for kommunerne, idet refusionssatserne efter integrationsloven forenkles med en generel sats på 75 pct. Reglerne om grundtilskud forenkles tilsvarende, hvilket indebærer, at der i 2005, efter udløbet af overgangsperioden, kun vil gælde én sats for grundtilskuddet mod to satser efter de nugældende bestemmelser.

Lovforslaget skønnes på denne baggrund samlet ikke at medføre administrative merudgifter for kommunerne.

Spørgsmål 7:

Hvordan vil regeringen sikre, at syge, traumatiserede eller handicappede flygtninge får en mulighed for et rimeligt forsørgelsesgrundlag – også i de første 7 år – hvis deres personlige situ-